

Boj

S RADIOELEKTRONICKÝMI PROSTŘEDKY

Bojová činnost frontového letectva vyžaduje složité zabezpečení radiotechnickými prostředky. Použití letectva závisí na správné funkci těchto prostředků. Narušení radiotechnického systému může ztížit nebo úplně znemožnit činnost letectva, způsobuje dezorganizaci velení, snižuje účinnost protivzdušné obrany, narušuje součinnost a tím může podstatným způsobem přispět k ovlivnění průběhu boje a operace vůbec. Proto je nutné u letecké armády vytvářet podmínky k úspěšnému použití vlastních radiotechnických prostředků, snížit účinnost nepřátelských protiradiotechnických opatření, nepřipustit narušení bojeschopnosti vlastních vojsk a snížení odolnosti obrany.

Hlavní cíle a úkoly boje s radioelektronickými prostředky nepřítele

Boj s radioelektronickými prostředky nepřítele je bojová činnost, jejímž cílem je znemožnit nebo ztížit řízení vojsk a zbraní nepřítele narušením jeho radiotechnického systému a současně zabezpečit nepřetržitou a spolehlivou činnost vlastních radiotechnických prostředků v podmínkách protiradiotechnické činnosti nepřítele. Výsledkem těchto opatření musí být oslabení úderné síly nepřítele a snížení odolnosti jeho obrany.

To je základní definice. Při jejím podrobném studiu (rozvedeno v další stati) si musíme všimnout, že boj s radioelektronickými prostředky nepřítele obsahuje prvky bojové činnosti i prvky zabezpečení bojové činnosti. Tak např. ničení radiotechnických prostředků nepřítele, míst velení a navedení, aktivní i pasívní rušení radiolokátorů a spojení letounů na zemi, jakož i rádiová diverze mají charakter bojové činnosti. Touto činností působíme přímo na bojové prostředky nepřítele.

Ostatní opatření boje s radioelektronickými prostředky nepřítele mají charakter zabezpečení bojové činnosti. Patří sem protiradiolokační maskování vlastních vojsk a celá oblast radiotechnické bezpečnosti. Proto jako celek se

boj s radioelektronickými prostředky nepřítele řadí do oblasti zabezpečení bojové činnosti.

Hlavní úkoly boje s radioelektronickými prostředky nepřítele:

- ničit, umlčovat a rušit radiotechnické prostředky nepřítele,
- ztížit činnost radiotechnického průzkumu i ostatních druhů průzkumu klamnou činností a klamnou radiotechnickou situací,
- maskovat vlastní vojska, objekty, radiotechnické systémy a prostředky před nepřátelským radiotechnickým průzkumem,
- zabezpečovat spolehlivou činnost vlastních radiotechnických prostředků v podmínkách protiradiotechnické činnosti nepřítele.

Cílem boje s radioelektronickými prostředky nepřítele u letecké armády je narušit radiotechnický systém nepřítele s důrazem na radiotechnické prostředky zabezpečující jeho PVO a zabezpečit nepřetržitou a spolehlivou činnost vlastních radiotechnických prostředků v podmínkách protiradiotechnické činnosti nepřítele. V bojové činnosti letecké armády to znamená především narušit radiotechnický systém nepřátelské PVO, vytvořit výhodné podmínky k jejímu překonání jako předpoklad k plnění bojových úkolů s minimálními ztrátami vlastních bojových sil a prostředků.

K hlavním úkolům boje s radioelektronickými prostředky u letecké armády patří:

- protiradiotechnické zabezpečení vlastních sil a prostředků při plnění bojových úkolů, to zahrnuje rušení a ničení radiotechnických zařízení a systémů nepřítele s důrazem na prostředky PVO, které letecká armáda uskutečňuje ve svůj vlastní prospěch;
- ničení důležitých radiotechnických zařízení nepřítele údery letectva ve prospěch pozemních vojsk;
- protiradiolokační maskování sil a prostředků letecké armády;
- ochrana vlastních pozemních i palubních radiotechnických zařízení před radiotechnickým průzkumem nepřítele;
- zabezpečení nepřetržitého řízení bojové činnosti a zbraní spolehlivou činností vlastních radiotechnických prostředků při protiradiotechnické činnosti nepřítele.

Obsah boje s radioelektronickými prostředky

Název „boj s radioelektronickými prostředky nepřítele“ je společný název pro několik opatření, několik úkolů, které spolu úzce souvisí.

A podle obsahu jednotlivých opatření dělíme celou oblast na dvě základní části:

- a) protiradiotechnickou činnost,
- b) radiotechnickou bezpečnost.

Protiradiotechnická činnost zahrnuje opatření k narušení nepřátelského radiotechnického systému, tj. opatření směrem k nepříteli, přímé působení na jeho bojové prostředky.

K základním opatřením nebo základním způsobům protiradiotechnické činnosti patří

- ničení a umlčování radiotechnických prostředků nepřítele,
- rušení radiotechnických prostředků nepřítele (aktivní, pasivní, kombinované),
- protiradiolokační maskování vlastních vojsk a objektů před nepřátelským radiolokačním průzkumem,

— rádiová diverze, tj. klamné vstupy do rádiových a radioreléových spojů nepřítele a předávání klamných povelů, rozkazů a zpráv v těchto spojích.

Radiotechnická bezpečnost zahrnuje opatření k zajištění nepřetržité a spolehlivé činnosti vlastních radiotechnických prostředků a k zamezení jejich využití nepřítelem k vlastní bojové činnosti. Jsou to tedy opatření směřující k vlastním vojskům, k jejich ochraně proti zjištění a napadení nepřítelem.

K základním opatřením radiotechnické bezpečnosti patří

— radiotechnické maskování vlastních radiotechnických prostředků, tj. krytí vyzařované elektromagnetické energie a ztížení vyhodnocení vlastního radiotechnického provozu prostředky nepřátelského průzkumu;

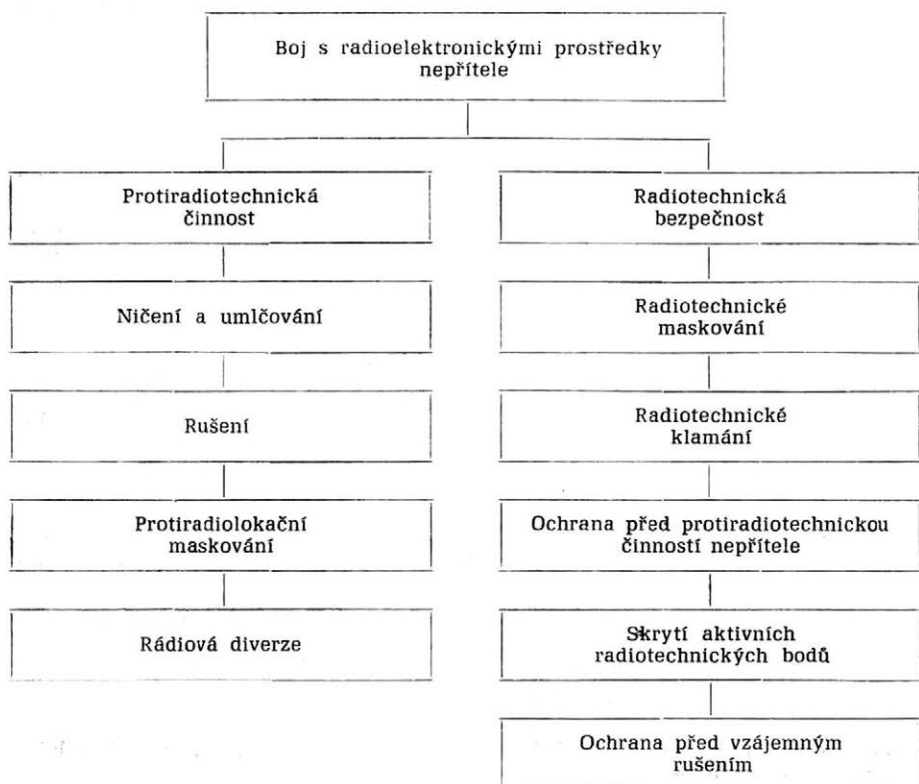
— radiotechnické klamání nepřítele, tj. dezinformace radiotechnického průzkumu nepřítele klamnou radiotechnickou situací;

— ochrana před protiradiotechnickou činností nepřítele;

— skrytí aktivních radiotechnických orientačních bodů, tj. stacionárních civilních i vojenských zdrojů elektromagnetické energie, které může nepřítelem využít k radionavigaci a navedení letectva nebo raket na pozemní cíle;

— ochrana před vzájemným rušením vlastních vojenských a civilních radiotechnických prostředků.

Grafické znázornění oblasti boje s radioelektronickými prostředky nepřítele viz schéma.

Úkoly letecké armády v oblasti protiradiotechnické činnosti

Protiradiotechnická činnost jako základní složka boje s radiotechnickými prostředky nepřítele zahrnuje opatření k narušení nepřátelského radiotechnického systému. Jejím hlavním cílem je oslabit údernou sílu zbraní a prostředků nepřítele působením na jeho radiotechnický systém a tím snížit účinky zejména prostředků PVO.

Úkoly protiradiotechnické činnosti u letecké armády plní prostředky jednotlivých druhů letectva a speciální protiradiotechnický útvar.

Protiradiotechnický útvar je určen k protiradiotechnickému zabezpečení bojové činnosti frontového letectva. Je vyzbrojen letouny vybavenými aktivními palubními rušiči a zařízeními k pasívnímu rušení. Slouží tedy k rušení důležitých článků radiotechnického systému PVO nepřítele, k zabezpečení skupinové ochrany bojových sestav jiných druhů letectva.

U některých druhů letectva, zejména stíhacího bombardovacího a průzkumného je část letounů vybavena zařízeními pro vlastní individuální ochranu, a to buď protiradiolokačním střelivem nebo kontejnery s dipólovými odražeči. Počítá se i s použitím protiradiolokačních raket.

Průzkumné údaje, potřebné k vedení protiradiotechnické činnosti, získávají u letecké armády všechny druhy vzdušného průzkumu. Základní je však vzdušný radiotechnický průzkum, který uskutečňuje protiradiotechnický útvar.

V dalším rozeberu stručně úkoly a možnosti letecké armády při plnění jednotlivých opatření protiradiotechnické činnosti.

Ničení a umlčování radiotechnických prostředků nepřítele je nejúčinnější způsob boje s nimi, protože umožňuje tyto prostředky vyřadit z činnosti buď natrvalo nebo na dlouhou dobu. Vyžaduje však přesnou znalost jejich polohy.

Radiotechnické prostředky jsou zpravidla cíle malých rozměrů, schopné poměrně rychlého manévru. Proto hlavním prostředkem jejich ničení bude letectvo.

Stíhací bombardovací letectvo ničí a umlčuje nejdůležitější články radiotechnického systému nepřítele. Jeho činnost se zaměřuje zejména na ničení středisek a stanovišť zjišťování a řízení taktického letectva a PVO, pozemních stanic radionavigačních systémů, důležitých spojovacích uzlů, řídicích stanovišť balistických raket a i nejdůležitějších radiotechnických zařízení pro řízení palby PVO. Prostředkem ničení jsou klasické i jaderné pumy, letecké rakety, protiradiolokační rakety a palubní zbraně. Použitím jaderných prostředků účinnost úderů značně stoupá. V závislosti na charakteru a rozměrech cílů, stanovení úkolu a podmínek situace bude stíhací bombardovací letectvo spojit úderý klasickými prostředky na radiolokátory s úderý jaderných prostředků na cíle větších rozměrů, jako střediska řízení a navedení apod.

Stíhací letectvo v rámci boje s radioelektronickými prostředky nepřítele přednostně ničí prostředky vzdušného napadení nesoucí na palubě aktivní rušiče, které působí na naše radiotechnické prostředky. Kromě toho může stíhací letectvo působit i proti pozemním radiolokátorům pracujícím v první linii nebo vysunutých blízko fronty.

Ničení a umlčování radiotechnických prostředků nepřítele vyžaduje značné síly a prostředky letecké armády. Boj s nimi probíhá od prvního hromadného úderu nebo palebné přípravy po celou dobu bojové činnosti. Proto musíme používat neefektivnější prostředky ničení a ničit cíle, které mají zásadní význam, jak pro bojovou činnost letectva, tak i pozemních vojsk.

Rušení radiotechnických prostředků nepřítele je základní způsob boje s radioelektronickými prostředky nepřítele. Působí přímo na zdroj vysílané elektromagnetické energie a brání mu v činnosti. Nevýhodou oproti ničení je, že působí krátkodobě a po skončení rušení mohou radiotechnické prostředky pokračovat v činnosti. Avšak vzhledem k velkému množství radiotechnických prostředků na bojišti, nebude letecká armáda schopna je všechny zničit nebo umlčet. Proto v soudobých podmínkách vedení bojové činnosti se bude v širokém měřítku používat základní způsob boje s radioelektronickými prostředky nepřítele, tj. rušení.

Na druhé straně výhodou rušení je, že nevyžaduje znalost přesného rozmístění prostředků a jeden rušící zdroj může vyřadit z činnosti i několik radiotechnických zařízení současně.

Podle způsobu jakým působíme na radiotechnické prostředky nepřítele můžeme rušit aktivně, pasívně nebo kombinovaně. Aktivní rušení spočívá ve vysílání rušivého signálu (elektromagnetické energie), který nepříteli znemožňuje nebo ztěžuje využít radiotechnické prostředky. Pasívní rušení využívá odrazu elektromagnetické energie od umělé překážky (dipólové odražeče), čímž se vytvářejí umělé cíle nebo zamlou skutečné cíle. Velmi účinné je kombinované rušení, kdy se spojují oba základní druhy rušení, aktivní i pasívní a vzájemně se doplňují.

K zabezpečení bojové činnosti frontového letectva se budou používat jak skupinové prostředky rušení, tak i individuální prostředky rušení.

Skupinové prostředky rušení jsou určeny k ochraně bojových skupin svazků a útvarů letecké armády a pomocí aktivního a pasívního rušení mohou rušit nejdůležitější radiolokátory nepřítele na trati letu a v prostoru bojové činnosti. Dále mohou rušit rádiová spojení v sítích velení a navedení stíhacího letectva nepřítele. Organizačně jsou začleněny u protiradiotechnického útvaru.

Individuální prostředky rušení slouží k ochraně jednotlivých letounů nebo malých skupin před údery stíhacího letectva nepřítele palubními zbraněmi nebo raketami vzduch - vzduch a před účinnou palbou prostředků PVO. Těmito prostředky jsou vyzbrojovány moderní letouny u všech druhů letectva, zejména stíhací bombardovací, průzkumné a dopravně výsadkové letouny.

Moderní automatické palubní rušiče jsou velmi účinné a jsou schopny rušit současně 8 až 10 vícekanálových radiolokátorů. Činnost rušičů musí být za letu usměrňována na základě přímého radiotechnického průzkumu. Rušení musí být účinně kombinováno s protiradiolokačním manévrem, manévrem proti PVO a stíhacímu letectvu nepřítele.

Protiradiolokační maskování je souhrn opatření s cílem ukrýt pozemní objekty letecké armády před radiolokačním průzkumem nepřítele a údery ze vzduchu, dezorientovat ho při průzkumu a vedení bojové činnosti pomocí radiolokačních zařízení. Spočívá jak v maskování současných objektů, tak i ve vybudování nových, klamných objektů. K tomu se u svazků a útvarů letecké armády používá různých materiálů. Nejpoužívanější jsou koutové odražeče, protiradiolokační masky a nátěry. Kromě toho je možné použít — zejména na letištích — vyřazené letouny, kovové sítě, rohože, pokovené makety letounů a jiné.

Vzrůstající nasycenost bojiště průzkumnými radiolokačními prostředky jak pozemními, tak vzdušnými vyžaduje, aby protiradiolokační maskování bylo jedním z důležitých opatření při bojové činnosti svazků a útvarů letecké armády.

Protiradiolokační maskování samo o sobě je pasivní opatření. K zajištění úspěchu a zabezpečení ochrany vojsk a objektů je třeba skloubit tato pasivní opatření s opatřeními aktivními. K tomu je možné použít rušící zařízení, umístěné v blízkosti důležitých objektů, zejména letišť, kterými můžeme rušit palubní radiolokační prostředky, jako jsou palubní radiolokační zaměřovače, radionavigační zařízení nebo radiolokační zařízení raket. Tak např. protiradiolokační jednotka o 3 rušících zařízeních může znemožnit bombardování letiště pomocí radiolokačních bombardovacích zaměřovačů.

Protože prostředky protiradiolokačního maskování nechrání a nemaskují proti jiným prostředkům průzkumu (pozorování, fotografování), je nutné, aby protiradiolokační maskování, zejména na letištích bylo komplexní s ostatními maskovacími opatřeními. Vzhledem k náročnosti na jeho organizaci a značným nákladům potřebným k jeho uskutečnění a udržování, budeme je používat jen u zvlášť důležitých objektů.

Pod pojmem *radiová diverze* rozumíme klamné vstupy do rádiových a radioreléových sítí nepříteli a předávání klamných povelů, rozkazů a zpráv s cílem dezinformovat velení a obsluhy spojovacích prostředků, případně zdržovat jejich práci. Jde tedy o plánovanou akci, o cílevědomou, záměrnou a promyšlenou činnost. V některých případech půjde o okamžitou reakci na situaci vzniklou v nepřátelských rádiových sítích, někdy jen o provozní záležitost, případně zdržování obsluh těchto prostředků klamným provozem. Můžeme tedy hovořit o štábní rádiové diverzi, kdy se budou předávat připravené zprávy, nebo o provozní rádiové diverzi, kdy půjde jen o navázání a zdržování spojení.

Účinky rádiové diverze jsme mohli sledovat i v konfliktu na Středním východě. Speciální spojovací jednotky izraelského letectva vstupovaly během prvního hromadného úderu a prvního dne války do sítí používaných arabským letectvem, navazovaly spojení se vzletnuvšími piloty, dezorientovaly je a za použití různých promyšlených forem psychologického nátlaku narušily jejich bojovou morálku. Jsou známe i případy, kdy egyptští nebo alžírští piloti byli navedeni k přistání na letištích obsazených izraelskými vojsky.

Rádiovou diverzi budou uskutečňovat zvlášť vycvičené obsluhy rádiových stanic a její organizace bude přísně centralizována.

Úkoly letecké armády v oblasti radiotechnické bezpečnosti

Radiotechnická bezpečnost je souhrn opatření k zajištění nepřetržité a spolehlivé činnosti pozemních i palubních radiotechnických zařízení používaných u svazků a útvarů letecké armády a k zamezení jejich využití nepřítelem k usnadnění jeho bojové činnosti.

Náš pravděpodobný protivník si je plně vědom významu radiotechnických prostředků v bojové činnosti a proto již v míru rozvíjí rozsáhlý systém průzkumu našeho radiotechnického systému k zjištění potřebných údajů k plánování a uskutečnění protiradiotechnické činnosti v případě zahájení války. Cílem průzkumu je zjistit typy našich radiolokátorů, jejich technické parametry, dislokaci a organizační začlenění. Zjistí-li nepřítel tyto údaje již v míru, má možnost se dokonale připravit na vedení tzv. elektronické války, vybavit se potřebnou technikou a zahájit velmi účinnou protiradiotechnickou činnost již od prvního okamžiku války.

Proto úkolem radiotechnické bezpečnosti je už v míru zabránit nepříteli v zjišťování signálů našich radiotechnických prostředků, v jejich zaměření a technické analýze.

Nepřetržitou a spolehlivou činnost vlastních radiotechnických prostředků můžeme zabezpečit jen důsledným plněním všech opatření radiotechnické bezpečnosti. Obsah radiotechnické bezpečnosti jsem již uvedl vpředu. V této části chci obdobně jako u protiradiotechnické činnosti stručně vysvětlit náplň jednotlivých opatření.

Radiotechnické maskování je souhrn organizačních, technických a provozních opatření k ochraně vlastních radiotechnických prostředků před radio-technickým průzkumem nepřítele. Jde především o skrytí elektromagnetické energie a ztížení vyhodnocování.

Skrytí elektromagnetické energie má znemožnit nepříteli přijmout signály vysílané našimi radiotechnickými prostředky nebo mu podstatně snížit možnosti příjmu zkrácením doby vysílání na nezbytné minimum. Řeší se třemi způsoby: opatřeními k omezení vysílání na nejnutnější dobu nebo úplným zákazem vysílání (tj. časové skrytí) a konečně vytvářením rušivého signálu v místě nepřátelského radiotechnického průzkumu na kmitočtech odpovídajících kmitočtům našich radiotechnických prostředků, aniž by při tom byl rušen vlastní provoz, tomu říkáme vytváření rušivých clon.

Organizační opatření zabezpečují štáby útvarů, které používají rádiovou a radiolokační techniku. Směřují vesměs k výcviku obsluh a správnému využití radiotechnických prostředků. Technická opatření jsou přímo závislá na konstrukčním provedení jednotlivých zařízení z hlediska jejich odolnosti proti rušení. Provozní opatření uskutečňují obsluhy radiotechnických prostředků podle nařízení odborných náčelníků a vedou k dodržování provozní kázně a využívání technických možností jednotlivých zařízení.

Kromě opatření vedoucích ke skrytí elektromagnetické energie organizují útvary i maskovací opatření ke ztížení vyhodnocení provozu našich prostředků radiotechnickým průzkumem nepřítele. Vycházíme totiž z reálného předpokladu, že není možné nepříteli úplně zamezit odposlouchávat náš provoz. I přes všechna organizovaná opatření ke skrytí elektromagnetické energie, nepřítel zjistí část provozu a proto mu musíme maskovacími opatřeními co nejvíce ztěžovat jeho vyhodnocení.

Radiotechnické klamání je souhrn opatření, která vojska uskutečňují radio-technickými prostředky s cílem záměrně dezinformovat nepřátelský radiotechnický průzkum o skutečné činnosti našich vojsk a současně rozptylovat jeho síly a prostředky k vedení elektronické války.

Obsahem radiotechnického klamání je zřizovat klamné radiotechnické prostředky a předávat klamné zprávy na vlastních rádiových a radioreléových spojích. Jde o demonstraci provozu radiotechnických prostředků z klamných prostorů s cílem oklamat a dezinformovat nepřátelský průzkum v prostorech rozmístění vojsk, jejich přípravě k bojové činnosti, osách přesunů apod.

Základním požadavkem při organizaci radiotechnického klamání je maximální věrohodnost. Obsluhy rádiových stanic a radiolokátorů nesmí vědět, že uskutečňují klamnou činnost. Tato se nesmí ve svých formách a způsobech v ničem lišit od skutečné činnosti našich radiotechnických prostředků.

Ochrana před protiradiotechnickou činností nepřítele je souhrn opatření ke snížení účinnosti fyzického ničení, aktivního i pasivního rušení našich radiotechnických prostředků a rádiové diverze nepřítele.

Ochrana před fyzickým ničením se zabezpečuje zejména dodržováním předepsaného ženíjního ukrytí vlastních radiotechnických prostředků, zajištěním proti diverzním skupinám a opatřeními k ovlivňování dráhy protiradiolokačních raket nepřítel.

Ochrana před radiotechnickým rušením nepřítel se zabezpečuje technickými opatřeními vedoucími ke snížení koeficientu zarušení, využití různých technických a provozních ochrann, manévrem prostředky a provozními údaji a ničením nepřátelských rušících zařízení.

Ochrana před rádiovou diverzí nepřítel spočívá ve správném výcviku radiistů v rozpoznávání vlastního a cizího klíčování, v různých provozních signálech a zejména v celém systému různých prověrek věrohodnosti a příslušnosti stanic navzájem.

Skrytí aktivních radiotechnických orientačních bodů. Na území naší republiky je značné množství stacionárních radiotechnických zařízení velkého výkonu, jejichž souřadnice nepřítel většinou zná. V případě bojové činnosti by mohla tato zařízení sloužit k navigaci nepřátelského letectva, nebo k navedení raket vybavených samonaváděcí hlavicí, citlivou na energii, do prostoru cílů v blízkosti stacionárních zdrojů nebo na ně. Proto v rámci skrytí aktivních radiotechnických orientačních bodů budou uskutečňována opatření k omezení možnosti nepřítel využít je jako pomocné záměrné body. Mezi hlavní opatření bude patřit uvědomování obsluh o vzdušné situaci, organizace režimu vysílání, využívání klamných zdrojů, organizace synchronního provozu a jiné.

U letecké armády je značný počet radiotechnických zařízení o velkém výkonu, které by mohl protivník využít. Jsou to velké rádiové stanice, majáky, radiolokační prostředky nebo radionavigační systémy. Vzhledem k charakteru jejich provozu je nepřítel snadno identifikuje a určí jejich přesné souřadnice. U těchto zařízení budou zvlášť důležitá opatření k radiotechnickému maskování a klamání. Při jejich organizaci bude však nutné v první řadě dokonale zabezpečit navigaci vlastních letounů.

Ochrana před vzájemným rušením. Ochrana radiotechnických zařízení letecké armády před vzájemným rušením zahrnuje souhrn opatření, která slouží k zamezení vzájemného radiotechnického rušení vojenských i civilních radiotechnických zařízení.

Na její správné organizaci a zabezpečení do značné míry závisí možnost spolehlivého a nepřetržitého využití radiotechnických zařízení k zabezpečení bojové činnosti letecké armády.

Ochranu před vzájemným rušením realizujeme zejména stanovením sestavy vlastních radiotechnických prostředků, správným přidělováním pracovních kmitočtů a jejich bezpodmínečným dodržováním, využíváním všech technických ochrann, vhodných anténních systémů a způsobů provozu.

* * *

Podmínky soudobých operací, používaná bojová technika i zkušenosti z lokálních válek potvrzují, že radiotechnické prostředky a systémy se stávají téměř nepostradatelnou součástí většiny zbraní a bojové techniky všech druhů vojsk. Stejně tak můžeme říci, že úspěch bojové činnosti frontového letectva bude značně závislý na nepřetržitosti a správné činnosti vlastních radiotechnických prostředků a na umlčení nepřátelských prostředků.

K dosažení úspěchů v organizaci a praktickému uskutečnění jednotlivých opatření boje s radioelektronickými prostředky nepřítele je nutné dodržovat určité zásady, mezi které patří zejména:

- organizovat boj s radioelektronickými prostředky nepřítele v souladu s plánem operace, po důkladném zhodnocení vlastní i nepřátelské radiotechnické situace a rozboru možností vlastních i nepřátelských sil a prostředků k vedení boje v éteru;

- protiradiotechnickou činnost uskutečňovat cílevědomě, soustředěně a s překvapením, na hlavních směrech činnosti, v rozhodujících obdobích operace a proti nejdůležitějším prostředkům nepřítele;

- opatření radiotechnické bezpečnosti musí být nepřetržitá, ve všech fázích boje s důrazem na zabezpečení spolehlivé činnosti nejdůležitějších vlastních radiotechnických prostředků;

- řídit hlavní opatření boje s radioelektronickými prostředky nepřítele centralizovaně podle druhu bojové činnosti a vývoje situace, vhodně je kombinovat s cílem maximální účinnosti;

- správně a rychle využívat poznatky získané rádiovým a radiotechnickým průzkumem;

- trvale zabezpečovat výtečnou přípravu štábů a obsluh radiotechnických i protiradiotechnických prostředků, udržovat techniku v trvalé bojové pohotovosti;

- vytvářet zálohy sil a prostředků k vedení boje s radioelektronickými prostředky nepřítele a dovedně je využívat v průběhu bojové činnosti;

- systematicky kontrolovat všechna opatření boje s radioelektronickými prostředky nepřítele a urychleně odstraňovat zjištěné nedostatky.

Boj s radioelektronickými prostředky nepřítele se stává velmi důležitou částí soudobého boje. Jeho podceňování by vedlo k vážnému narušení zásad vedení moderní války a nezůstalo by bez následků. Nelze-li si soudobé operace představit bez použití raketových zbraní a radiotechnických prostředků, pak i boj s těmito prostředky je zákonitý a bude hrát ve vedení bojové činnosti důležitou úlohu.